सुन्द्रकाएउं

न तु कुर्यामहंकारं न वदाम्यात्मनो गुणान् । सेतुमधीव बधनु कामं वानरपुद्भवाः ॥ २०॥ तव पित्रा मम महत् संगतं देवसंसदि । पुरा देवासुरे तत्र संग्रामे तारकामये ॥ २१॥ तत्र ते व्याकृतं पित्रा सुराणां कितकाम्यया । मया चैव महाबाको तदासी सखितां गतः ॥ २२॥ सख्युर्ह्षि मे स पुत्रस्वं पुत्रो मे क्यसि धर्मतः । ग्रवश्यं तव साकृष्यं मया कार्यं विशेषतः ॥ २३॥

इत्यार्षे रामायणे सुन्द्रकाण्डे समुद्रोद्रमी नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥